

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจนา เขียววิทย์การ. พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ประโยชน์ และความพึงพอใจในการสื่อสารระบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- กำธร สถิรกุล. หนังสือและการพิมพ์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2515.
- กิตติพงษ์ ทวีวงศ์. การศึกษาเปรียบเทียบระดับความยากง่ายต่อการอ่านหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- เกษม ศิริสัมพันธ์. การวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวันในเขตกรุงเทพมหานคร 14 ฉบับ. (แผนกวารสารศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2507), น.3 โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ. องค์การสหประชาชาติในประเทศไทย. กรุงเทพฯ, มีนาคม 2529.
- ชนิษฐา สง่าวงศ์จิตร. กาเปิดรับรายการที่แทรกอารมณ์ขันทางโทรทัศน์ การรับรู้ประโยชน์และความพึงพอใจในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ขวัญรักษ์ เม็งตระกูล. ภาพลักษณ์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (I.M.F.) ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- จระไน แกลโกศล. การวิเคราะห์เนื้อหาทางการศึกษาของหนังสือพิมพ์รายวันของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512.
- จรียา อรรถอนุชิต. กาเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน การรับรู้ประโยชน์ และการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตของประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร และเขตจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- จำเนียร ช่างโชติ และคณะ. จิตวิทยาการรับรู้และเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2516.
- จุมพล รอดคำดี. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

- ชานันท์ คงธนาฤทธิ์. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับการบริโภคสิ่งมีชีวิตที่
ตัดต่อพันธุกรรม (GMOs) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัย, 2543.
- ชมพูนุท สรรคบุรารักษ์. การวิเคราะห์ภาพลักษณ์กิจการไปรษณีย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทย
ที่นำเสนอผ่านสื่อหนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ
มหาวิทยาลัย, 2541.
- ฐิติ วิทยสธนะ. พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้ และทัศนคติที่มีต่อรัฐธรรมนูญ
ฉบับประชาชน พ.ศ. 2540 ของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัย. ทุนอุดหนุนการวิจัย
มหาวิทยาลัยรังสิต, 2542.
- दानินท์ กิจนิตี. การเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลัง
หารสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ
มหาวิทยาลัย, 2540.
- ดาวารวรรณ ศรีสุกใส. การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์โครงการรถไฟฟ้าบีทีเอส ที่มีผล
ต่อความรู้ ทัศนคติ และการใช้รถไฟฟ้าบีทีเอสของประชาชนในเขต. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- เดโช สนวนานนท์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, 2519.
- นาดยา ศรีวรรณิมิต. การเปิดรับสื่อ ความรู้ และทัศนคติของผู้นำชุมชนต่อโครงการศูนย์วิจัย
นิวเคลียร์องค์กรฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัย,
2541.
- บุญจิระ พุทธิศรี. พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 2540 และ
การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- บุษบา ภู่งกุล. การศึกษาพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการ
รักษาทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ อำเภอวัฒนานคร จังหวัด
ปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัย, 2538.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7 คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

- ประภัสสร เทพชาตรี. บทบาทของสหประชาชาติในสหประชาชาติใหม่. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- ประสิทธิ์ ภูติมหาดมะ. ไทยกับสหประชาชาติ: ความร่วมมือในรอบ 50 ปี. กรุงเทพฯ, 2538.
- พาฝัน สิทธิ์สงวน. ภาพลักษณ์ตำรวจที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- พีระนันท์ บุรณะโสภณ. พฤติกรรม การเปิดรับสาร ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- มนตรีรา วิโรจน์อนันต์. การนำเสนอข่าวด้านการพัฒนาในประเทศไทยของสำนักข่าวข้ามชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- มานพ เมฆประยูรทอง, กิตติศักดิ์ วรรณะภูติ. สหประชาชาติ: สันติภาพกับการพัฒนา. สมาคมสหประชาชาติแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ, 2538.
- มานพ เมฆประยูรทอง. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสหประชาชาติ. กรุงเทพฯ: สมาคมสหประชาชาติแห่งประเทศไทย, 2541.
- เมตตา กฤตวิทย์ (วิวัฒนากุล) และถิรนันท์ อนุวัชรศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: ชมรมวิจัยและพัฒนานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- รัตนวดี เทพช่วยสุข. การรับรู้ของชาวพุทธต่อภาพลักษณ์ของพระสงฆ์กับการนำเสนอผ่านสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาสื่อสารมวลชนบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- รัตนา ปัญญาดี. ภาพลักษณ์และบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดในสายตาของประชาชน และสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- รัศมี อธิทวิวรรณพงศ์. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันประเภทเพ่งคุณภาพเพ่งคุณภาพ ประเภทประชานิยม และประเภทกึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2538.
- วชิร อาทรมิตร. ภาพลักษณ์นักการเมืองหญิงที่ถูกเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์ในปี พ.ศ. 2541. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- วชิรพร กุลพิลิตธิเจริญ. การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

วิรัช ลภีรัตนกุล. ประชาสัมพันธ์ ฉบับสมบูรณ์. ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ศศิวิมล ตามไท. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคข่าวลือของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต
ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สนิ นัยวินิจ. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับ
ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจ
การท่องเที่ยวของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จ. กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.

สรรรค์วี คชาชีวะ. การวิเคราะห์ เนื้อหาของข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ:
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

สรรรค์วี คชาชีวะ. การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์. โครงการวิจัยเสริมหลักสูตร
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

สันติมา เกษมสันต์ ณ อยุธยา. ภาพลักษณ์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยในสายตาผู้ใช้
บริการในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา
การประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ลาทิส เขียวชะอุ่ม. การศึกษาภาพลักษณ์องค์กรจากเนื้อหาหนังสือพิมพ์กรณีโทรศัพท์ 3 ล้าน
เลขหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สาวิตรี สุตรา. การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการออม ของชาวชนบทใน จังหวัด
สุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สำนักงานแถลงข่าวสหประชาชาติ. ประเทศไทยกับสหประชาชาติ. กรุงเทพฯ, (ม.ป.ป.)

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. คณะกรรมการด้านข่าวและประชาสัมพันธ์,วิเคราะห์ข่าว
สาธารณสุข พ.ศ. 2537-2538 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย, 2539).

สุชาดา ราษฎร์รักษา. การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมจาก
โรงไฟฟ้าถ่านหินและการยอมรับโรงไฟฟ้าปอนอก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540

- สุภาวงศ์ จันทวานิช. วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุภาพงศ์ ระรอยทรง. การศึกษาพฤติกรรมเปิดรับสวร ความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุภารักษ์ จุตระกูล. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมกับการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุมนา วรสุตร. ภาพลักษณ์ธนาคารไทยพาณิชย์ในช่วงวิกฤติการทางเศรษฐกิจ ปี 2540. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุมาลี ตั้งจิตต์ศีล. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- เสริมศักดิ์ วิศาลภรณ์, และคณะ. เข้มขันนิรภัย: ความเชื่อ ทัศนคติ และการใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2537.
- อดิษฐ์ นิमितสถาพร. ภาพลักษณ์ศาลปกครองในสายตาประชาชน เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- อรนุช เลิศจรรยาภักษ์. "การวิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาของข่าวของสถานีวิทยุสามสถานีในประเทศไทย เดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2520" วารสารศาสตร์ ธรรมศาสตร์, 1-2 (มีนาคม 2524): 16.
- อ้อยทิพย์ นิธิยานันท์. ทัศนคติของผู้สื่อข่าวต่อการเผยแพร่ข่าวสารของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อัฐพร แจ้งใน. การวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยประเภทประชานิยมและประเภทคุณภาพ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- อำนาจ วีรวรรณ (2533:104). การแก้วิกฤตและสร้างภาพลักษณ์ให้แก่องค์การใน ภาพลักษณ์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพลักษณ์. รวบรวมและจัดพิมพ์โดย พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

- อุทุมพร จามรมาน. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ. (กรุงเทพมหานคร:พื้นที่พับลิชชิง, 2531) องค์การสหประชาชาติ. กฎบัตรสหประชาชาติ.
- อุบลวรรณ ปิติพัฒน์และไพฑูริย์ เทยจรรยา. รายงานการศึกษาเพื่อปรับปรุงภาพลักษณ์ของระบบราชการในสายตาของคนรุ่นใหม่. สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2537.

ภาษาอังกฤษ

- Atkin, Charles K. Anticipated Communication and Mass Media Information Seeking. Public Opinion Quarterly. New York: Free Press, 1973.
- Blumer, Herbert . Symbolic Interactionism : Perspective and Method Englewoodcliffs, N.J.: Prentice-Hall Inc.,1969.
- Boulding, Kenneth E. The Image. Michigan : The University of Michigan Press, 1975.
- De Fluier, Melvin L. Theories of Mass Communication. New York: David Mckay Company, 1970.
- Irving Smith, Rogan. Public Relations. New York: A Hamilton, 1965.
- Jefkins, Frank. Planned Press and Public Relations. London, 1977.
- Katz., Robert L. Managing your most Important Asset (Boston:Harvard Business Review).1990.
- Kendler, H.H. Basic Psychology. Menlo Park : W.A. Benjamins, 1974.
- Kerlinger, Fred N. Foundation of Behaviral Research 2nd edition, New York: Holt, Rinehart and Winston Inc.,1972.
- Kerlinger, Fred N.,op.cit, footnote 27, pp. 528-529.
- Klapper, Joseph T. The Effect of Mass Communication. New York : Free Press, 1960.
- Klaus Krippendorff, Content Anlysis; An Introduction to Its Methodology London: Sage,1980, p.21.
- 5Klaus Krippendorff, pop.cit, footnote 28, pp.24.
- Merrill, John C. , and Lowentein, Ralph L. Media message and men : New perspective in Communication. New York : David Meday Company Inc. , 1971.
- McCombs and Mullins. "Consequences of Education: Media exposure,Political Interest and Information Seeking orientation." Mass Communication Review. 1973.

- Organ, C. Coverage of Development News In Developed and Developing Countries.
Journalism Quarterly 64 (Spring 1987): 353-358.
- Robinson, Claude and Barlow Walter. Image Public Relations. Journal. September 1959.
- Robinson, John P. Mass Communication and Information Diffusion in Kline and Tichenor, eds. Current Perspectives in Mass Communication Reserch. London: Sage Publication, 1972.
- Roger, Everett M. Communication Channels. in Handbook of Communication. Chicaco: Road McNelly, 1978
- United Nations Development Programme. UN System Thailand 2000. Bangkok, 2000.
- United Nations. Global Vision. Local Voice. New York, U.S.A. 1997
- United Nations Information Services. United Nations in Asia and the Pacific. Bangkok, 1997.
- Zimbardo. P.G., Ebberson, E.B.,and Maslach, C. Influencing Attitude and Changing Behavior. London : Addison – Wesley Publishing Company, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

**แบบสอบถามเรื่องการเปิดรับข่าวสหประชาชาติ การรับรู้ทัศนคติ และภาพลักษณ์
ของประชาชนในกรุงเทพฯ ต่อสหประชาชาติ**

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้จัดทำขอความร่วมมือจากท่าน โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น มิได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์อื่นใด

ขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาสละเวลาและให้ความร่วมมืออย่างดี

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในข้อที่เป็นคำตอบของท่าน หรือเติมคำลงในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและอื่น ๆ

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ 15 - 25 ปี 26 - 35 ปี
 36 - 45 ปี 46 - 55 ปี
 มากกว่า 55

3. การศึกษาชั้นสูงสุด ต่ำกว่ามัธยมศึกษา/ ปวช. มัธยมศึกษา/ปวช.
 ปวส/ อนุปริญญา ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
 ครู/อาจารย์
 ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ นักการทูต พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน
 เจ้าหน้าที่องค์กร/หน่วยงานเอกชน NGOs
 นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ หรือวิชาชีพอื่น

5. ท่านจำเป็นต้องทราบเรื่องของสหประชาชาติเพื่อประโยชน์ในการทำงานหรือในการเรียนหรือไม่
 จำเป็น ไม่จำเป็น

6. ประเด็นข่าวของสหประชาชาติที่ท่านสนใจ (เลือกได้หลายข้อ)
 งานด้านการรักษาสันติภาพ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงและการปฏิบัติงาน
 งานด้านเศรษฐกิจ งานด้านสังคม
 งานด้านสิ่งแวดล้อม งานด้านผู้ลี้ภัย
 งานด้านการควบคุมยาเสพติด งานด้านการค้า
 งานด้านอนามัยและสาธารณสุข งานด้านการป้องกันเอช ไอ วี/เอดส์
 งานด้านเด็ก และผู้หญิง งานด้านแรงงาน
 งานด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม งานด้านการพัฒนาต่าง ๆ
 งานด้านอาหารและเกษตร งานด้านการช่วยเหลือด้านอาหาร
 งานด้านความช่วยเหลือการลงทุน งานด้านกองทุนการเงิน
 งานด้านสิทธิมนุษยชน อื่น ๆ ระบุ

กรุณาเลือกตัวอักษร ก- จ ด้านล่างสัญลักษณ์และนำไปใส่หน้าหมายเลขคำถามข้อ 7-11

				
ก.	ข.	ค.	ง.	จ.

- 7. สัญลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ
- 8. สัญลักษณ์ของโครงการร่วมฯ ภายใต้องค์การสหประชาชาติที่ทำงานด้านเอช ไอ วี เอดส์
- 9. สัญลักษณ์ขององค์การชำนาญพิเศษของสหประชาชาติที่ทำงานด้านอนามัยและสาธารณสุข
- 10. สัญลักษณ์ของหน่วยงานองค์การสหประชาชาติที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชน
- 11. สัญลักษณ์ของหน่วยงานองค์การสหประชาชาติที่ทำงานด้านเด็ก

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสหประชาชาติ (โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน)

12 ท่านมีการเปิดรับข่าวเกี่ยวกับสหประชาชาติจากสื่อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้บ่อยเพียงใด	มากที่สุด เดือนละ 3-4 ครั้ง	มาก เดือนละ 1-2 ครั้ง	ปานกลาง สองเดือนต่อครั้ง	น้อย นานกว่าสามเดือน	เคยบ้าง	ไม่เลย
สื่อบุคคล						
1) ญาติพี่น้อง สมาชิกในครอบครัว						
2) เพื่อน เพื่อนร่วมงานร่วมสถาบัน คนรู้จัก						
3) ครู อาจารย์ สถานศึกษาหรือจากการเรียน หรือ ทำงาน						
4) เจ้าหน้าที่องค์การสหประชาชาติฯ						
5) เจ้าหน้าที่ของรัฐ						
สื่อสิ่งพิมพ์						
6) หนังสือพิมพ์ (ระบุชื่อที่รับมากที่สุด))						
7) นิตยสาร (ระบุชื่อ))						
8) จดหมายข่าว/เอกสารอื่นของสหประชาชาติ						
9) เอกสารเผยแพร่จากแหล่งอื่น ๆ (ระบุ))						
10) สื่อวิทยุ (ระบุสถานีรายการ))						
11) สื่อโทรทัศน์(ระบุช่อง))						
12) สื่อวิทยุทัศน์เผยแพร่ของสหประชาชาติ						
13) สื่ออินเทอร์เน็ต						
14) สื่ออื่น ๆ โปรดระบุ) (ตอบได้มากกว่า 1 สื่อ)						

(โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน)

13. ประเด็นข่าวต่าง ๆ ต่อไปนี้ ท่านได้มีการเปิดรับจากสื่อมวลชนบ่อยหรือมากน้อยระดับใด	มากที่สุด เดือนละ 3-4 ครั้ง	มาก เดือนละ 1-2 ครั้ง	ปานกลาง สองเดือน ต่อครั้ง	น้อย นานกว่า สาม เดือน	เคยบ้าง	ไม่เลย
1) การรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ						
2) เจ้าหน้าที่ระดับสูงเช่นนายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติ ฯลฯ						
3) งานของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยหรือคนไทย						
4) การประชุมด้านต่าง ๆ ของสหประชาชาติ						
5) งานด้านศาลอาชญากรรมสงคราม						
6) ด้านเศรษฐกิจและสังคมของเอสแคป						
7) ด้านผู้ลี้ภัยของUNHCR						
8) ด้านเอช ไอ วี เอดส์ ของUNAIDS						
9) ด้านเด็ก ของ UNICEF						
10) ด้านการควบคุมยาเสพติดของUNDCP						
11) ด้านแรงงานของ ILO						
12) ด้านสิ่งแวดล้อม ของ UNEP						
13) ด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม ของ UNESCO						
14) โครงการพัฒนาต่าง ๆ ของ UNDP						
15) ด้านอาหารและการเกษตร ของ FAO						
16) ด้านอนามัยและสาธารณสุข ของ WHO						
17) การเงิน/การลงทุนเพื่อพัฒนาของWorld Bank						
18) กองทุนการเงินของ IMF						
19) ด้านสิทธิมนุษยชนของ OHCHR						
20) การให้ความช่วยเหลือด้านอาหาร ของWFP						
21) การส่งเสริมสถานภาพสตรีของ UNIFEM						
22) ด้านโทรคมนาคมระหว่างประเทศของ ITU						
23) ด้านประชากรของ UNFPA						
24) ด้านการบินพลเรือนของ ICAO						
25) ด้านอุตสาหกรรมของ UNIDO						
26) ด้านไปรษณีย์สากลของUPU						
27) ด้านการค้าและการพัฒนาหรือ UNCTAD						
28) วันหรือปีสากลที่กำหนดโดยสหประชาชาติ เช่นวันสิ่งแวดล้อมโลก วันต่อต้านยาเสพติดสากล วันสตรีสากล วันสิทธิมนุษยชน หรือ ปีอาสาศัมคร์สากล ปีสากลแห่งภูเขา ฯลฯ						

ตอนที่ 3 การรับรู้เรื่องของสหประชาชาติ (โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน)

14. ท่านได้รับทราบเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด		มากที่สุด (81-100%)	มาก (61-80%)	ปานกลาง (41-60%)	น้อย (21-40%)	น้อยมาก (0-20%)
1)	บทบาทของสหประชาชาติในการส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคง ประชาธิปไตย เอกภพ การต่อต้านการก่อการร้าย และสิทธิมนุษยชน					
2)	งานของสหประชาชาติเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การค้า อุตสาหกรรม การลงทุน และการเงิน					
3)	งานของสหประชาชาติเพื่อแก้ปัญหา ด้านสุขภาพ อนามัย และสาธารณสุข เช่น โรคติดต่อต่าง ๆ					
4)	การทำงานของสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมการพัฒนา เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส					
5)	การทำงานของสหประชาชาติทางด้านสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาที่ยั่งยืน					
6)	บทบาทของสหประชาชาติทางด้านประชากร การพัฒนาสังคม การควบคุมยาเสพติด ฯลฯ					
7)	งานขององค์การชำนาญพิเศษสหประชาชาติเพื่อส่งเสริมการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม การฟื้นฟูและรักษามรดกโลก					
8)	งานขององค์การชำนาญพิเศษสหประชาชาติเพื่อเพิ่มผลผลิตทางด้านอาหารและเกษตร และการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้ไร้แรงงาน					
9)	ความช่วยเหลือทางด้านต่าง ๆ แก่ประเทศ หรือประชาชนที่เดือดร้อน เช่นหาที่พักพิงแก่ผู้ลี้ภัย ส่งอาหาร และเครื่องอุปโภค บริโภคแก่ประเทศที่ประสบปัญหาต่างๆ แผ่นดินไหว น้ำท่วม ฯลฯ					
10)	การดำเนินงานของสหประชาชาติเพื่อรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมและความถูกต้อง					
11)	การทำงานของสหประชาชาติเพื่อแก้ปัญหาความยากจน ปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานชีวิตของประชาชน					
12)	บทบาทของสหประชาชาติในการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักต่อประเด็นหรือปัญหาต่าง ๆ ด้วยการจัดการประชุม หรือจัดวันหรือปีสำคัญต่าง ๆ เช่น วันสิ่งแวดล้อมโลก วันงดสูบบุหรี่ ปีสากลแห่งภูเขา หรือปีแห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
13)	การปฏิบัติงานของนายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติและเจ้าหน้าที่ขององค์การฯ					

ตอนที่ 4. ทศนคติต่อสหประชาชาติ (โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน)

15. ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อที่มีต่อสหประชาชาติ		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1)	สหประชาชาติทำงานด้านรักษาสันติภาพได้ดีเยี่ยมจึงได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ					
2)	การบริหารงานของสหประชาชาติเป็นไปอย่างโปร่งใส เพราะต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมให้ประเทศสมาชิกตรวจสอบได้					
3)	นายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติคนปัจจุบันทำ					

15. ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อที่มีต่อสหประชาชาติ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจหรือเฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
หน้าที่ได้สมบทบาทและฐานะ					
4) งานของสหประชาชาติทั่ว ๆ ไปเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและมีประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม					
5) ตลอดระยะเวลา 50 กว่าปีที่ก่อตั้งมา องค์การสหประชาชาติ ทำให้โลกมีการพัฒนาที่ดีขึ้นในทุกด้าน					
6) สหประชาชาติมีบทบาทน้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศมหาอำนาจอื่น ๆ เช่นในกรณีอัฟกานิสถาน					
7) หากไม่มีองค์การสหประชาชาติ จะมีสงครามมากขึ้นและความยากจนมากกว่านี้					
8) งานด้านเศรษฐกิจและสังคมของเอสแคปมีประโยชน์ต่อภูมิภาคแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายต่อประชาชน (เพราะส่วนใหญ่ทำงานกับภาครัฐ)					
9) สหประชาชาติทำงานได้อย่างรวดเร็วในการให้ความช่วยเหลือทางด้านต่าง ๆ แก่ประเทศ หรือประชาชนที่เดือดร้อน เช่นหาที่พักพิงแก่ผู้ลี้ภัย และช่วยผู้ประสบภัยต่าง ๆ					
10) สหประชาชาติได้ช่วยเหลือและส่งเสริมการพัฒนา เด็กสตรี และผู้ด้อยโอกาส อย่างสม่ำเสมอ					
11) การทำงานของสหประชาชาติด้านสุขภาพ อนามัยและสาธารณสุข ได้ช่วยแก้ไขปัญหามาตรฐานเพิ่มขึ้น และสร้าง ความตื่นตัวในการป้องกัน และความร่วมมือมากขึ้น เช่นการจัดโรคมาลาเรีย วัณโรค และการลูกกลามของเอชไอวี/เอดส์					
12) สหประชาชาติช่วยให้การผลิตอาหารและสินค้าเกษตร มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น และช่วยให้ผู้ใช้แรงงานมีสวัสดิภาพดี และมีความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น					
13) สหประชาชาติทำงานหนักมากเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ พัฒนาแบบยั่งยืนและใส่ใจแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม					
14) สหประชาชาติพยายามหามาตรการที่มีประสิทธิภาพดี เพื่อควบคุมปัญหายาเสพติดอยู่เสมอ					
15) งานด้านสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติช่วยลดปัญหาการกีดกัน การแบ่งแยก และช่วยให้ตระหนักดีขึ้นในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์					
16) สหประชาชาติเป็นผู้นำความคิดที่สำคัญมากต่อการพัฒนา ทำให้เกิดความตื่นตัวและหาทางป้องกันในด้านต่าง ๆ เช่นปัญหาความยากจน ความอดอยาก คนชรา ฯลฯ					
17) การใช้สิทธิยับยั้ง หรือ วิโต้ ของประเทศสหรัฐ อังกฤษ ฝรั่งเศส จีน และรัสเซีย ทำให้ประเทศเหล่านี้มีอำนาจเหนือสมาชิกอื่น ๆ และใช้เป็นเครื่องมือต่อรองและมีผลต่อการปฏิบัติงานของสหประชาชาติ					
18) สหประชาชาติควรทำงานอย่างอิสระโดยปราศจากอิทธิพลจากประเทศมหาอำนาจ					

15.	ความรู้สึกรักใคร่ ความเชื่อที่มีต่อสหประชาชาติ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจหรือเฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19)	การที่มีหน่วยงานสหประชาชาติอยู่ในประเทศไทยหลายหน่วยงานช่วยให้ประเทศไทยได้ประโยชน์จากงานของสหประชาชาติมากกว่าประเทศอื่นที่ไม่มีหน่วยงานสหประชาชาติ					
20	สหประชาชาติมีการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และความรู้ต่อสาธารณชนเสมอ					

ตอนที่ 5. ภาพลักษณ์ต่อสหประชาชาติ (โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน)

16.	ท่านมีความเห็นต่อข้อความต่อไปนี้อย่างไร	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจหรือเฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1)	สหประชาชาติเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำงานได้อย่างน่ายกย่องเช่นในกรณีติมอร์ตะวันออก					
2)	การทำงานด้านรักษาสันติภาพประสบผลสำเร็จอย่างน่าพึงพอใจเสมอ					
3)	ผู้มีความรู้ความสามารถสูงปฏิบัติงานให้กับสหประชาชาติจำนวนมาก					
4)	สหประชาชาติให้การปฏิบัติอย่างเสมอภาคต่อทุกประเทศ					
5)	สหประชาชาติใช้วิธีคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจต่อบางประเทศด้วยความมีเหตุผลและมีหลักการที่ดีทำให้ประเทศสมาชิกยอมรับและปฏิบัติตามด้วยความยินดี					
6)	ประเทศสมาชิกใช้สหประชาชาติเป็นเวทีเจรจาทางการทูตและการเมืองที่ส่งผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม					
7)	งานของสหประชาชาติเป็นงานบนกระดาษมากกว่าการปฏิบัติจนมีผู้ให้สมญาว่าเป็นเสือกระดาษ					
8)	สหประชาชาติปฏิบัติงานโดยยึด ประโยชน์ ความมั่นคง และความปลอดภัยสูงสุดของประชาชน					
9)	การปฏิบัติหน้าที่ของสหประชาชาติไม่มีความเป็นกลาง					
10)	สหประชาชาติช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นเรื่อยๆ					
11)	สหประชาชาติไม่สามารถดำเนินงานไปตามบทบาทหน้าที่เท่าที่ควรเนื่องจากตกอยู่ในอาณัติของบางประเทศ					
12)	ภาพลักษณ์ของสหประชาชาติโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี					

ตอนที่ 6. ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารของสหประชาชาติ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ช่วยตอบแบบสอบถามนี้ และขอให้ทุกท่านประสบความสำเร็จสมความมุ่งหวังทุกประการ

ภาคผนวก ข

แผ่นลงรหัสวิเคราะห์เนื้อหาข่าว

แบบบันทึกข้อมูล

ชื่อ นสพ..... หน้าประจำวันที่เดือน พ.ศ. คอสัมพันธ์
ของข่าว.....

เนื้อหาข่าวสหประชาชาติ

1. เป็นเนื้อหาข่าวหลัก
2. เป็นเนื้อหาข่าวปานกลาง
3. เป็นเนื้อหาพาดพิง

รูปแบบการนำเสนอ

1. หัวข่าวใหญ่ในหน้า
2. ข่าวธรรมดาในหน้า
3. ข่าวย่อ
4. บทบรรณาธิการ
5. คอลัมน์ประจำ
6. บทความ/รายงาน
7. บทวิเคราะห์ ข่าววิจารณ์
8. บทสัมภาษณ์/ข้อเขียน
9. ภาพข่าว

ประเภทของข่าวและแหล่งข่าว

1. ข่าวต่างประเทศ
2. ข่าวจากหน่วยงานสหประชาชาติ
3. ข่าวจากแหล่งข่าวอื่น ๆ

ทิศทางของข่าว

1. ข่าวเชิงบวก
2. ข่าวเชิงลบ
3. ข่าวเชิงเป็นกลาง

ประเด็นที่นำเสนอเกี่ยวกับสหประชาชาติ

1. เจ้าหน้าที่ระดับสูงและการบริหารงานของสหประชาชาติ
2. งานด้านรักษาสันติภาพ
3. งานของเอสแคป
4. ผู้ลี้ภัย หรือ ข่าว UNHCR
5. เอช ไอ วี เอดส์ หรือข่าว UNAIDS
6. เด็ก หรือข่าว UNICEF
7. ยาเสพติด อาชญากรรม หรือข่าว UNDCP
8. แรงงาน หรือข่าว ILO

9. ศาลอาชญากรรมสงคราม (ICC หรือ UN Court)
10. สิ่งแวดล้อม หรือ UNEP
11. การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม หรือ UNESCO
12. โครงการพัฒนาต่างๆ หรือ UNDP
13. ด้านอาหารและการเกษตร หรือ FAO
14. ด้านอนามัยและสาธารณสุข หรือ WHO
15. ด้านการเงินและการลงทุน หรือ World Bank
16. ด้านการให้กู้ยืมเงิน หรือ IMF
17. ด้านสิทธิมนุษยชน หรือ UNHCHR
18. การให้ความช่วยเหลือด้านอาหาร หรือ WFP
19. การส่งเสริมสถานภาพสตรี หรือ UNIFEM
20. ด้านสหภาพโทรคมนาคม หรือ ITU
21. ด้านประชากรของ UNFPA
22. ด้านการบินพลเรือนระหว่างประเทศ หรือ ICAO
23. ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม หรือ UNIDO
24. ด้านสหภาพไปรษณีย์สากล หรือ UPU
25. ด้านอื่น ๆ ของสหประชาชาติ

ข่าวที่ลักษณะความเกี่ยวข้องกับประเทศไทยหรือคนไทย.....

ภาพลักษณ์ที่ปรากฏในเนื้อหาหนังสือพิมพ์

- ด้านบวก ประเด็นหลัก.....
- กลาง ๆ ประเด็นหลัก.....
- ด้านลบ ประเด็นหลัก.....

ภาพลักษณ์ที่ปรากฏในเนื้อหาหนังสือพิมพ์

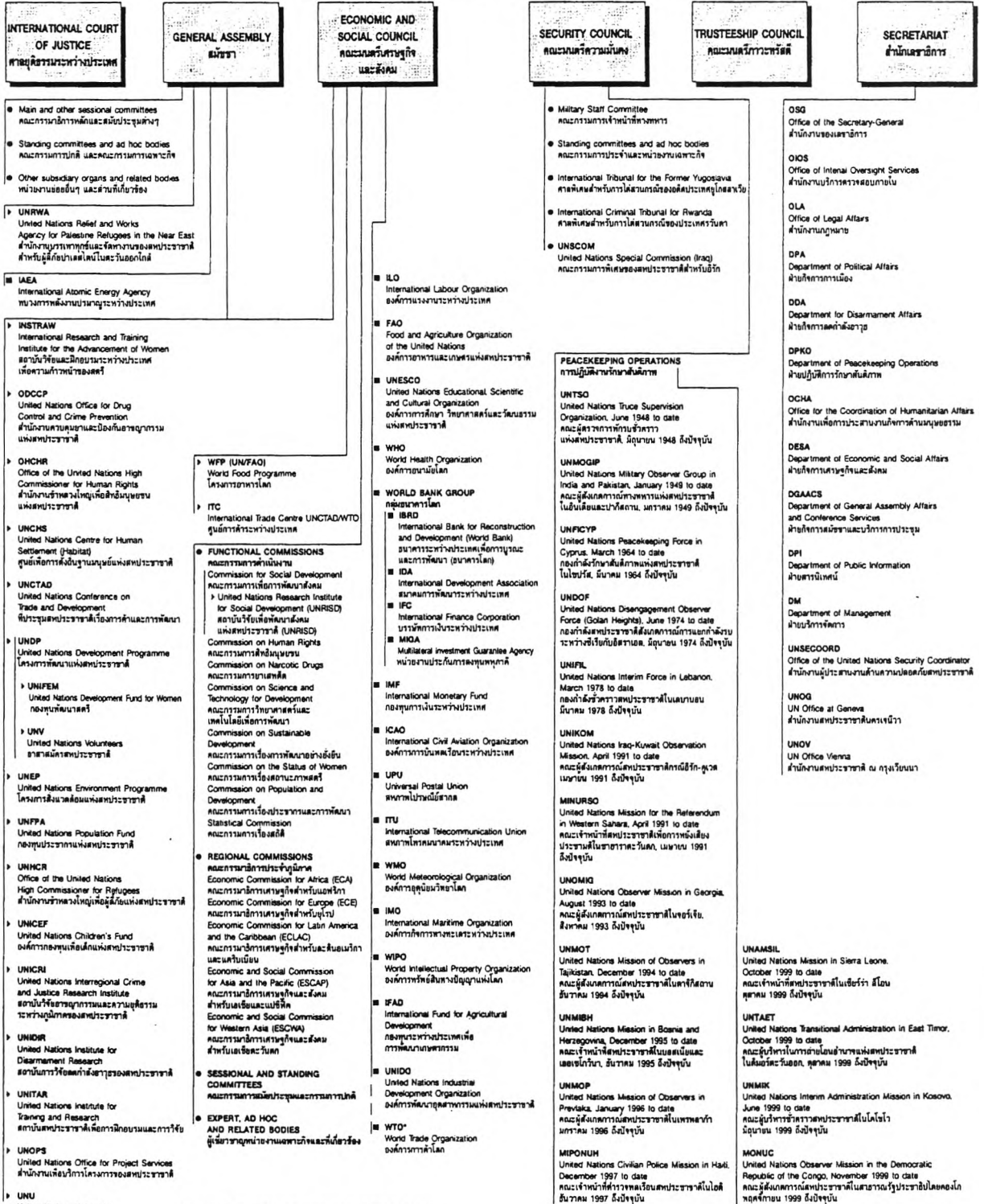
1. ด้านบวก ประเด็นที่น่าสนใจ
2. เป็นกลาง ประเด็นที่น่าสนใจ
3. ด้านลบ ประเด็นที่น่าสนใจ

ภาคผนวก ค

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสหประชาชาติ

THE UNITED NATIONS SYSTEM ระบบสหประชาชาติ

PRINCIPAL ORGANS OF THE UNITED NATIONS องค์กรหลักของสหประชาชาติ

*Although not a specialized agency it cooperates with the United Nations.
แม้จะไม่ใช่หน่วยงานพิเศษที่ทำงานร่วมกับสหประชาชาติ

สหประชาชาติกับความสำเร็จ

ตลอดระยะเวลากว่า 50 ปี ที่สหประชาชาติได้เริ่มก่อตั้งมา เพื่อช่วยเสริมสร้างเสถียรภาพในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและผดุงไว้ซึ่งสันติภาพที่มั่นคงถาวร แต่สหประชาชาติมีบทบาทมากกว่าการรักษาสันติภาพและเป็นเวทีแก้ปัญหาความขัดแย้ง อันที่จริงแล้วสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษมีภารกิจหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประชาชนทั่วโลกในทุก ๆ ด้าน อาทิ การอยู่รอดและพัฒนาการของเด็ก การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน การสาธารณสุข การบรรเทาความยากจนและการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาการเกษตรและการประมง การศึกษา การวางแผนครอบครัว การบรรเทาภัยพิบัติ การเดินทางทางอากาศและทางทะเล การใช้พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ สิทธิแรงงานและผู้ใช้แรงงาน ตัวอย่างผลงานโดยย่อของสหประชาชาติตั้งแต่ก่อตั้งในปี 1945 จนถึงปัจจุบันมีดังนี้

1. รักษาสันติภาพและความมั่นคง สหประชาชาติจัดส่งกองกำลังรักษาสันติภาพและคณะผู้สังเกตการณ์กว่า 35 หน่วยไปยังส่วนต่าง ๆ ในโบกเพื่อฟื้นฟูความสงบ ขจัดความขัดแย้งและสงคราม และเปิดให้มีการเจรจา เพื่อบรรลุสันติภาพถาวร ทำให้สามารถพิทักษ์ชีวิตประชาชนนับล้าน ปัจจุบันมีกองกำลังรักษาสันติภาพปฏิบัติการตามวิกฤตการณ์ในภูมิภาคอยู่ 16 แห่ง

2. การสร้างสันติภาพ ตั้งแต่ปี 1945 สหประชาชาติได้รับหน้าที่เจรจาแก้ไขความขัดแย้ง 172 เรื่อง เช่น การยุติสงครามอิหร่าน-อิรัก การถอนทหารโซเวียตจากอัฟกานิสถาน และการยุติสงครามกลางเมืองในเอลซัลวาดอร์ สหประชาชาติยังได้ดำเนินการทูตหลังจากในการป้องกันความขัดแย้งกว่า 80 กรณีไม่ให้ขยายตัวเป็นสงคราม

3. การส่งเสริมประชาธิปไตย สหประชาชาติได้ช่วยให้ประชาชนกว่า 45 ประเทศ มีสิทธิออกเสียงในการเลือกตั้งที่เสรีและยุติธรรม เช่นใน ติมอร์ตะวันออก กัมพูชา นามิเบีย เอลซัลวาดอร์ เอิเตรีย โมแซมบิค นิการากัว และอัฟริกาใต้ โดยสหประชาชาติได้ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือและช่วยตรวจสอบผลของการเลือกตั้งด้วย

4. การส่งเสริมการพัฒนา ระบบสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับการส่งเสริมพัฒนาทักษะและศักยภาพของมนุษย์ โดยจัดสรรงบประมาณประจำปี ทั้งในรูปเงินกู้และเงินให้เปล่าเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ได้ร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศสมาชิกมากกว่า 170 ชาติ และองค์การสหประชาชาติอื่น ๆ ในการวางแผนและดำเนินโครงการในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การศึกษาและสิ่งแวดล้อม

ล้อม โดยได้ให้ความสนับสนุนโครงการกว่า 5,000 โครงการเป็นเงิน หนึ่งพันสามร้อยล้านเหรียญสหรัฐ ด้วยเหตุนี้ UNDP จึงเป็นแหล่งเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาที่ใหญ่ที่สุด ธนาคารโลกมีบทบาทสำคัญในการให้ความสนับสนุนแก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยได้ให้เงินกู้ถึง 333 พันล้านเหรียญสหรัฐ สำหรับโครงการพัฒนาตั้งแต่ปี 1946 นอกจากนั้น UNICEF ยังได้ใช้งบประมาณกว่า 800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี ในการช่วยเหลือด้านการสร้างภูมิคุ้มกันโรค การดูแลสุขภาพโภชนาการ และการศึกษาพื้นฐานใน 138 ประเทศ

5. การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน สหประชาชาติได้รับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในปี 1948 และได้ช่วยจัดทำข้อตกลงกว่า 80 ฉบับ ในเรื่องสิทธิทางการเมือง สิทธิของพลเรือน สิทธิทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม คณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติได้สืบสวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน และได้กระตุ้นให้ประชาคมโลกสนใจในเรื่องการทรมาน การหายสาบสูญ และการคุมขังโดยพลการ และก่อให้เกิดแรงกดดันระหว่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงเรื่องสิทธิมนุษยชน

6. การปกป้องสิ่งแวดล้อม สหประชาชาติได้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการวางโครงการระดับโลก เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม และได้จัดการประชุมว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา หรือ "Earth Summit" ที่นครริโอ เดอจาเนโร ประเทศบราซิล ในปี 1992 ซึ่งนำไปสู่สนธิสัญญาว่าด้วยความหลากหลายหลายทางชีวภาพและการเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศ และทุกประเทศได้รับรอง "ระเบียบวาระ 21" (Agenda 21) ซึ่งเป็นแม่แบบเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน อันเป็นแนวความคิดที่มุ่งส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในขณะที่พยายามปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ

7. การป้องกันการขยายตัวของอาวุธนิวเคลียร์ สหประชาชาติได้ช่วยลดภัยจากสงครามนิวเคลียร์ โดยทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) ได้ไปตรวจสอบโรงปฏิกรณ์นิวเคลียร์ใน 90 ประเทศเพื่อให้มั่นใจว่าไม่มีการนำสารกัมมันตภาพรังสีไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการทหาร

8. การส่งเสริมการกำหนดใจตนเอง และเอกราช สหประชาชาติได้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการช่วยให้ประเทศ 80 ประเทศ ได้รับเอกราช ซึ่งประเทศเหล่านี้ได้เข้าเป็นรัฐสมาชิกของสหประชาชาติในปัจจุบัน

9. การสร้างเสริมประสิทธิภาพของกฎหมายระหว่างประเทศ สหประชาชาติได้ส่งเสริมให้มีการออกกฎหมายและสนธิสัญญามากกว่า 300 ฉบับ ตั้งแต่เรื่องสิทธิมนุษยชนจนถึงความตกลงเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากบรรยากาศและห้องทะเล

10. การหาข้อยุติข้อพิพาทระหว่างประเทศ ศาลโลกได้พิพากษาคัดสินและให้คำแนะนำต่าง ๆ เพื่อยุติความขัดแย้งระหว่างประเทศในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาเขตแดน การไม่แทรกแซงในกิจการภายใน ความสัมพันธ์ทางการทูต การให้ที่พักพิงแก่ผู้ลี้ภัย การช่วยเหลือตัวประกัน สิทธิการผ่านเขตแดน และสิทธิทางเศรษฐกิจ

11. การยุติการเหยียดผิวในสาธารณรัฐอัฟริกาใต้ ด้วยการใช้มาตรการปิดล้อมต่าง ๆ ตั้งแต่การห้ามขายอาวุธและไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ซึ่งเป็นตัวอย่างมาตรการที่สหประชาชาติใช้ในการจัดการเหยียดผิว ซึ่งสมาชิกสหประชาชาติระบุว่า เป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ในที่สุดมีผลทำให้ประชาชาติอัฟริกาใต้ ได้มีสิทธิเสมอภาคในการเข้าร่วมออกเสียงเลือกตั้งในเดือนเมษายน 1994 มีผลให้มีการจัดตั้งรัฐบาลเสียงข้างมากในประเทศดังกล่าว

12. การให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมแก่ผู้ลี้ภัย ผู้ลี้ภัยจากสงคราม ความอดอยากและผู้ลี้ภัยทางการเมืองกว่า 30 ล้านคน ได้รับความช่วยเหลือจากสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ตั้งแต่ปี 1951 โดยได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ ของสหประชาชาติ มีผู้ลี้ภัยกว่า 19 ล้านคนที่ส่วนใหญ่เป็นเด็กและผู้หญิงได้รับความช่วยเหลือด้านอาหาร ที่พักอาศัย ยารักษาโรค และส่งกลับภูมิลำเนาโดย UNHCR

13. การให้ความช่วยเหลือแก่ชาวปาเลสไตน์ องค์การบรรเทาทุกข์แห่งสหประชาชาติได้ให้ความช่วยเหลือแก่ ชาวปาเลสไตน์ด้วยการบริการทางการศึกษา สาธารณสุขขั้นพื้นฐาน และการบริการทางสังคมอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องโดยไม่คิดค่าบริการ ปัจจุบันมีผู้ลี้ภัยในตะวันออกกลางประมาณ 2.9 ล้านคน ได้รับความช่วยเหลือจากองค์การนี้

14. การบรรเทาความหิวโหยและความยากจนในชนบทของประเทศกำลังพัฒนา กองทุนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม (IFAD) ได้พัฒนาระบบสินเชื่อให้กู้เงินจำนวนเล็กน้อยแก่กลุ่มชนที่ยากจนที่สุดและกลุ่มเกษตรกร เพื่อจัดทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนส่งเสริมรายได้ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ประชากรกว่า 230 ล้านคน ในประเทศที่กำลังพัฒนาเกือบ 100 ประเทศ

15. การมุ่งเน้นการพัฒนาในแถบอัฟริกา ในปี 1986 สหประชาชาติได้จัดให้มีการประชุมสมัยพิเศษเพื่อที่จะระดมความสนับสนุนจากนานาชาติเพื่อช่วยให้อัฟริกาฟื้นฟูและพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ

16. การส่งเสริมสิทธิสตรี วัตถุประสงค์ระยะยาวของสหประชาชาติ คือ การปรับปรุงคุณภาพชีวิตของสตรี และส่งเสริมให้สตรีมีสิทธิอำนาจในการกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองให้มากขึ้น สหประชาชาติได้จัดการประชุมหลายครั้งในช่วงทศวรรษสำหรับสตรี และได้วางระเบียบวาระเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของสตรีและสิทธิสตรี

17. การจัดเตรียมน้ำดื่มที่ปลอดภัย หน่วยงานต่าง ๆ ของสหประชาชาติได้ดำเนินงานจัดหา น้ำดื่มที่สะอาดและปลอดภัยสำหรับคน 1.3 ล้านคนในเขตชนบทในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา

18. การแก้ปัญหาโรคไข้ทรพิษ สหประชาชาติได้ประสบความสำเร็จในการขจัดไข้ทรพิษให้หมดไปจากโลกในปี 1980 ความสำเร็จดังกล่าวทำให้โลกประหยัดเงินได้ถึง 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี

19. การเร่งรัดให้มีการฉีดวัคซีนสำหรับเด็กทั่วโลก โปลิโอ บาดทะยัก หัด ไอกรน คอตีบ และวัณโรค คร่าชีวิตเด็กไปกว่าแปดล้านคนต่อปี ในปี 1974 มีเด็กเพียง 5 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นในประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันจากโรคต่าง ๆ แต่ในปัจจุบันจากความพยายามของ UNICEF และ WHO ทำให้มีอัตราการฉีดวัคซีนป้องกันถึง 80 เปอร์เซ็นต์ และสามารถปกป้องเด็ก ๆ ได้มากกว่า 3 ล้านคนต่อปี

20. การลดอัตราการเสียชีวิตในวัยเด็ก โครงการรณรงค์ช่วยเหลือของสหประชาชาติในด้านโภชนาการและสุขอนามัย ได้ช่วยทำให้อัตราการเสียชีวิตของเด็กในประเทศกำลังพัฒนาลดลงครึ่งหนึ่งตั้งแต่ปี 1960 และอายุเฉลี่ยของคนในประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มจาก 37 ปี เป็น 67 ปี

21. การขจัดโรคอันเกิดจากพยาธิ การขจัดโรคอันเกิดจากพยาธิ เป็นความพยายามขององค์การต่าง ๆ ของสหประชาชาติที่ขจัดโรคต่าง ๆ อันเกิดจากพยาธิ โดยเฉพาะในแอฟริกาเหนือที่เป็นพาหะแพร่ขยายเชื้อโรคไปยังที่ต่าง ๆ WHO ได้ช่วยชีวิตเด็กจำนวน 7 ล้านคนในแอฟริกาให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อจากพยาธิต่าง ๆ

22. การส่งเสริมการลงทุนในประเทศกำลังพัฒนา องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO) ได้สนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจการพึ่งพาตนเอง การร่วมมือทางอุตสาหกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมที่คุ้มทุนและรักษาสภาพแวดล้อม รวมทั้งเป็นผู้ชักนำให้มีการลงทุนระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา หรือประเทศที่กำลังพัฒนาด้วยตนเอง

23. การขึ้นนโยบายทางเศรษฐกิจให้เป็นไปตามความต้องการทางสังคม หน่วยงานของสหประชาชาติให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความต้องการของมนุษย์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับทางเศรษฐกิจและการปรับโครงสร้างนโยบายและแผนการต่าง ๆ ได้แก่ มาตรการปกป้องคนยากจน โดยเฉพาะด้านสุขภาพและการศึกษา และกองทุนเพื่อลดเปลื้องหนี้สินสำหรับเด็ก

24. การลดผลกระทบของภัยพิบัติทางธรรมชาติ องค์การอุตุนิยมิวิทยาโลก (WMO) ได้ช่วยเหลือคนนับล้านจากภัยพิบัติทั้งที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์ ระบบการเตือนภัยล่วงหน้าซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องเตือนภัยภาคพื้นดินและดาวเทียมจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรั่วไหลของน้ำมัน และสามารถพยากรณ์ภาวะแห้งแล้งระยะยาวได้ ระบบนี้ช่วยให้การให้ความช่วยเหลือทางอาหารแก่ภูมิภาคที่ประสบภาวะแห้งแล้ง เช่น อัฟริกาใต้ในปี 1992 มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

25. การแจกจ่ายอาหารให้กับผู้ประสบเหตุฉุกเฉิน โครงการอาหารโลก (WFP) ได้แจกจ่ายอาหารมากกว่า 2 ล้านตันต่อปี และในปี 1994 ได้ช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาการขาดแคลนอาหารอย่างรุนแรงเกือบ 30 ล้านคนจาก 36 ประเทศ

26. การเก็บกับระเบิด สหประชาชาติเป็นผู้นำของความพยายามนานาชาติในการกู้กับระเบิดจากพื้นที่สู้รบในอดีต เช่น อัฟกานิสถาน แองโกลา กัมพูชา เอลซาวาดอร์ โมแซมบิก รวันดา และโซมาเลีย ซึ่งทำให้คนบริสุทธิ์ต้องเสียชีวิตและทุพพลภาพหลายพันคนต่อปี

27. การปกป้องชั้นโอโซน โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และองค์การอุตุนิยมิวิทยาโลก (WMO) ได้ชี้ให้เห็นถึงการทำลายชั้นโอโซน เป็นผลให้เกิด Montreal Protocol และมีความพยายามระดับโลกที่จะลดการปล่อยสารเคมีที่ทำลายชั้นโอโซน จากความพยายามนี้ได้ช่วยเหลือคนนับล้านลดอัตราการเสี่ยงจากการเป็นมะเร็ง เนื่องจากได้รับรังสีอัลตราไวโอเล็ตเกินขอบเขต

28. การควบคุมการเพิ่มอุณหภูมิของโลก ประเทศต่าง ๆ ได้ร่วมมือกันในการควบคุมสิ่งที่ทำให้อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของสารจากการเผาซากเชื้อเพลิง และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ที่ดิน ได้ก่อให้เกิดก๊าซในบรรยากาศซึ่งเชื่อกันว่านำไปสู่การเพิ่มอุณหภูมิของโลก

29. การป้องกันการจับปลาเกินขอบเขต องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) เป็นผู้ดูแลการจับปลาทางทะเล และตักเตือนก่อนที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการจับปลาเกินขอบเขต

30. การจำกัดการตัดไม้ทำลายป่า และการสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) และธนาคารโลก ได้กำหนดและดำเนินแผนการปลูกไม้ใน 90 ประเทศ โดยผ่านทางโครงการอนุรักษ์ป่าเขตร้อน

31. การขจัดมลพิษ โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) เป็นผู้นำในการทำ ความสะอาดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และสนับสนุนให้คู่ปรับักษ์ เช่น ซีเรียกับอิสราเอล และตุรกีกับ กรีซ ร่วมมือกันทำความสะอาดชายหาด ผลที่ได้รับคือ ชายหาดซึ่งเต็มไปด้วยมลภาวะกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ สามารถฟื้นฟูสภาพการใช้งานได้อีก

32. การคุ้มครองสุขภาพผู้บริโภค หน่วยงานของสหประชาชาติได้กำหนดมาตรฐานสินค้าอาหารกว่า 200 ชนิดและกำหนดข้อจำกัดด้านความปลอดภัยของสารเจือปนในอาหารกว่า 3,000 ชนิด เพื่อให้อาหารที่ขายในท้องตลาดมีความปลอดภัย

33. การลดอัตราการเกิด กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) ได้ชี้ให้เห็นทางเลือกเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต โดยโครงการวางแผนครอบครัวเพื่อสตรีสามารถ กำหนดชีวิตตัวเองได้มากขึ้น สตรีในประเทศกำลังพัฒนามีบุตรน้อยลงจาก 6 คน ในทศวรรษ 1960 เหลือ 3.5 คนในปี 1995 ในทศวรรษ 1960 ครอบครัวในโลกเพียง 10 เปอร์เซ็นต์ ที่ใช้มาตรการคุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพ แต่ในปัจจุบันเพิ่มขึ้นเป็น 55 เปอร์เซ็นต์

34. การต่อต้านการใช้ยาเสพติด โครงการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (UNDCP) พยายามลดความต้องการยาเสพติด ปราบปรามการขนส่งยาเสพติด และช่วยเหลือเกษตรกรที่ปลูกพืชยาเสพติดเป็นอาชีพ โดยปลูกพืชทดแทนอื่นที่นำรายได้ที่มั่นคงมาให้

35. การพัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้าระดับโลก ที่ประชุมสหประชาชาติเรื่องการค้า และพัฒนา (UNCTAD) พยายามให้ประเทศกำลังพัฒนาได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าในการส่งออกสินค้าออกไปยังประเทศพัฒนาแล้ว และมีการเจรจาข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศเพื่อให้สินค้าที่ส่งออกมีราคายุติธรรม สหประชาชาติสนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้าซึ่งจะเพิ่มโอกาสในการพัฒนา เศรษฐกิจแก่ประเทศกำลังพัฒนาโดยผ่านทางความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากร และการค้า (GATT) ซึ่งปัจจุบันถูกแทนที่โดยองค์การการค้าโลก (WTO)

36. การสนับสนุนการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ UN ร่วมกับธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศให้ความช่วยเหลือหลายประเทศในการปรับปรุงระบบการบริหารทางเศรษฐกิจ ให้การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่การเงินของรัฐบาล และให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประเทศที่ประสบปัญหาดุลการชำระเงินชั่วคราว

37. สนับสนุนสิทธิผู้ใช้แรงงาน องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ให้หลักประกันของสิทธิในการรวมตัวกัน สิทธิในการจัดองค์กร การรวมตัวกันเพื่อต่อรองค่าจ้างแรงงาน สิทธิของชนพื้นเมืองและชนเผ่าต่าง ๆ สนับสนุนการจ้างงานและจ่ายค่าจ้างที่ยุติธรรมและเท่าเทียม พยายามขจัดการเลือกปฏิบัติ รวมทั้งการใช้แรงงานเด็ก ILO ได้ช่วยลดจำนวนผู้เสียชีวิตเนื่องจากอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้วยการตั้งมาตรฐานความปลอดภัย

38. การแนะนำเทคนิคทางเกษตรใหม่ ๆ และการลดต้นทุน ด้วยความช่วยเหลือขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ได้ช่วยให้มีการพัฒนาพืชผลต่าง ๆ และทำให้เกษตรกรชาวเอเชียประหยัดเงินถึง 12 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในเรื่องยาฆ่าแมลง และรัฐบาลประหยัดเงินอุดหนุนการผลิตยาฆ่าแมลงมากกว่า 150 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี

39. การสร้างเสริมเสถียรภาพและระเบียบในห้วงมหาสมุทรโลก สหประชาชาติเป็นผู้นำอันสำคัญยิ่งต่อความพยายามระหว่างประเทศที่จะส่งเสริมให้มีความตกลงระหว่างประเทศเพื่อการปกป้องรักษาและพัฒนาอย่างสันติในห้วงสมุทรโลก โดยจัดการประชุมนานาชาติ 3 ครั้ง และในการประชุมครั้งที่ 3 ใช้เวลานานกว่า 9 ปี ทำให้เกิดอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในปี 1994 เป็นการวางกฎเกณฑ์ขอบเขตอำนาจของรัฐในการขนส่งทางทะเล การเดินเรือในทะเลหลวง สิทธิและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งและรัฐอื่น ๆ ต่อพันธกรณีในการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเล ความร่วมมือในการวิจัยต่อสมุทรศาสตร์และการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิต

40. การพัฒนาการเดินทางทางอากาศและทางทะเล องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) และองค์การการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO) เป็นหน่วยงานของ UN ที่รับผิดชอบการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยในการเดินทางทางทะเลและอากาศ ICAO ได้พยายามทำให้การคมนาคมทางอากาศมีความปลอดภัยสูงสุด ดังจะเห็นได้จากปี 1947 มีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางอากาศ 590 คนจากจำนวนผู้โดยสาร 9 ล้านคน ในปี 1993 ผู้โดยสาร 1 หมื่น 2 พันล้านคน มีผู้เสียชีวิต 936 คน สำหรับการคมนาคมทางทะเลในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา มลภาวะจากเรือบรรทุกน้ำมันลดลง 60 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินงานของ IMO

41. การให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) ได้ให้การคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์ใหม่ และมีการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเกือบ 3 ล้านชิ้น กฎบัตรดังกล่าวมีผลคุ้มครองผลงานของศิลปินนักประพันธ์เพลง นักเขียนทั่วโลก การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของ WIPO มีความสะดวกง่ายดายและมีค่าใช้จ่ายต่ำ ทำให้ผู้คิดค้นและผู้ประกอบการพร้อมที่จะปกป้องสิทธิในทรัพย์สินของตน นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสอย่างกว้างขวางต่อการกระจายความคิดและผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ โดยไม่ต้องมีการละเมิดลิขสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา

42. การส่งเสริมการสื่อสารข้อมูลอย่างเสรี องค์การ UNESCO ให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนากระบวนการสื่อสารโดยการจัดตั้งองค์กร และสนับสนุนส่งเสริมเสรีภาพการตีพิมพ์เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ปราศจากการตรวจสอบการบิดเบือน ปิดบัง และมีอคติทางวัฒนธรรม

43. การพัฒนาระบบการสื่อสารโลก สหภาพไปรษณีย์สากล (UPU) รักรักษาและออกกฎเกี่ยวกับการไปรษณีย์ระหว่างประเทศ สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ITU ได้ประสานงานการใช้คลื่นวิทยุส่งเสริมความร่วมมือในการติดตั้งสถานีดาวเทียม และจัดตั้งมาตรฐานสากลของการสื่อสารทั่วโลกอย่างไร้ขีดจำกัด

44. การรับฟังเสียงส่วนน้อย องค์การสหประชาชาติให้การสนับสนุนการจัดประชุมปีสากล เพื่อกระตุ้นให้รัฐบาลกลุ่มผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน ผู้ไร้ที่อยู่อาศัย และคนพิการ

45. การจัดตั้ง "Children as a zone of peace" องค์การ UNICEF เป็นผู้ริเริ่มจัดตั้ง "วันสันติภาพ" (Days of Tranquility) และ "Corridors of Peace" เพื่อให้บริการทางการแพทย์และอื่น ๆ แก่เด็ก ๆ ที่ได้รับผลจากสงคราม เช่น เอลซัลวาดอร์ เลบานอน ซูดาน และอดีตยูโกสลาเวีย

46. การสร้างพันธะกรณีทั่วโลกเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็ก องค์การ UNICEF ได้พยายามผลักดันให้อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็กมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ ในปี 1990 และให้มีการตราเป็นกฎหมายภายในสำหรับประเทศภาคี 166 ประเทศ ภายในเดือนกันยายน 1994 จากการประชุมสุดยอดเกี่ยวกับเด็กในปี 1990 รัฐบาลกว่า 150 ประเทศ ได้บรรลุความตกลงมากกว่า 20 หัวข้อ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของเด็กภายในปี 2000

47. การปรับปรุงการศึกษาของประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากความพยายามของหน่วยงานต่าง ๆ ของสหประชาชาติ ทำให้ปัจจุบันนี้คนวัยทำงานในประเทศกำลังพัฒนาสามารถอ่านออกเขียนได้ 60 เปอร์เซ็นต์ และ 80 เปอร์เซ็นต์ของเด็กในประเทศเหล่านี้ได้รับการศึกษาในโรงเรียน

48. การปรับปรุงการการรู้หนังสือของสตรี สหประชาชาติได้มีโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษา และความก้าวหน้าของสตรีช่วยให้อัตราการรู้หนังสือของสตรีในประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มขึ้นจาก 36 เปอร์เซ็นต์ในปี 1970 เป็น 56 เปอร์เซ็นต์ในปี 1990

49. การอนุรักษ์และบูรณะสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสถาปัตยกรรม องค์การ UNESCO ดำเนินการอนุรักษ์โบราณสถานใน 81 ประเทศ เช่น กรีซ อียิปต์ อิตาลี อินโดนีเซีย และกัมพูชา นอกจากนี้ยังได้จัดการประชุมนานาชาติเพื่ออนุรักษ์ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม

50. การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนทางความรู้และวัฒนธรรม องค์การ UNESCO และมหาวิทยาลัยสหประชาชาติ (UNU) ได้ส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาและส่งเสริมการแสดงออกทางวัฒนธรรม รวมทั้งวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยและชนพื้นเมือง

วันและปีที่สำคัญของสหประชาชาติ

สหประชาชาติมีการกำหนดวัน ปี และทศวรรษที่สำคัญต่าง ๆ เพื่อที่จะเพิ่มความตระหนัก และมุ่งเน้นประเด็นสำคัญ ๆ ที่สหประชาชาติต้องการให้ทุกประเทศร่วมกันจัดกิจกรรมเหล่านี้ ซึ่งได้แก่

ทศวรรษ

1993 – 2002	ทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก
1993 – 2003	ทศวรรษที่ 3 แห่งการต่อสู้กับลัทธิการเหยียดผิวและการแบ่งแยกเชื้อชาติ
1994 – 2004	ทศวรรษสากลว่าด้วยชนพื้นเมืองเดิม
1995 – 2004	ทศวรรษสหประชาชาติเพื่อการศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชน
1997 – 2006	ทศวรรษสหประชาชาติเพื่อการขจัดความยากจน
2001 – 2010	ทศวรรษสากลเพื่อการปลูกฝังวัฒนธรรมและการไม่กระทำรุนแรงต่อเด็กทั่วโลก

ปีสากล/ปีสหประชาชาติ

2002	ปีภูเขาสากล
2002	ปีสากลว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2002	ปีสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องมรดกทางวัฒนธรรม
2003	ปีสากลว่าด้วยเรื่องน้ำสะอาด
2005	ปีสากลว่าด้วยสินเชื่อบริษัทขนาดเล็ก

วัน สัปดาห์ สากลและวันสหประชาชาติต่าง ๆ

8 มีนาคม	วันสหประชาชาติเพื่อสิทธิสตรีและสันติภาพระหว่างประเทศ
21 มีนาคม	วันสากลเพื่อการจัดการแบ่งแยกเชื้อชาติ
เริ่มต้นวันที่ 21 มีนาคม	สัปดาห์แห่งความเป็นปึกแผ่นกับประชาชนที่ต่อต้านลัทธิ

เหยียดผิวและ

การแบ่งแยกเชื้อชาติ

22 มีนาคม	วันน้ำโลก
23 มีนาคม	วันอุดมนิยมวิทยาโลก
7 เมษายน	วันอนามัยโลก
23 เมษายน	วันหนังสือและลิขสิทธิ์โลก
3 พฤษภาคม	วันการพิมพ์เสรีโลก
15 พฤษภาคม	วันสากลว่าด้วยครอบครัว
17 พฤษภาคม	วันโทรคมนาคมโลก
22 พฤษภาคม	วันสากลเพื่อความหลากหลายทางชีววิทยา
เริ่มต้นวันที่ 25 พฤษภาคม	สัปดาห์แห่งความเป็นปึกแผ่นของประชาชนในดินแดน

ที่ไม่ได้ปกครองตนเอง

31 พฤษภาคม	วันงดสูบบุหรี่โลก
4 มิถุนายน	วันสากลว่าด้วยเด็กบริสุทธิ์ที่เป็นเหยื่อของการรุกราน
5 มิถุนายน	วันสิ่งแวดล้อมโลก
17 มิถุนายน	วันโลกเพื่อการต่อสู้กับสภาพความแห้งแล้งและภัยแล้ง
20 มิถุนายน	วันผู้ลี้ภัยโลก
26 มิถุนายน	วันสากลเพื่อการต่อต้านการใช้และลักลอบค้ายาเสพติด
26 มิถุนายน	วันสากลเพื่อการช่วยเหลือเหยื่อจากความทารุณ

วันเสาร์แรกของเดือนกรกฎาคม วันสากลว่าด้วยความร่วมมือ

11 กรกฎาคม	วันประชากรโลก
9 สิงหาคม	วันสากลว่าด้วยชนพื้นเมืองเดิมโลก
12 สิงหาคม	วันเยาวชนสากล
23 สิงหาคม	วันสากลเพื่อการระลึกถึงการค้าทาสและการปลดปล่อยทาส
21 กันยายน	วันสันติภาพสากล
8 กันยายน	วันการรู้หนังสือสากล
16 กันยายน	วันสากลเพื่อการรักษาชั้นโอโซน
สัปดาห์สุดท้ายของ เดือนกันยายน วันทะเลโลก	
1 ตุลาคม	วันสากลว่าด้วยผู้สูงอายุ
วันจันทร์แรกของเดือนตุลาคม วันที่อยู่อาศัยโลก	
4 – 10 ตุลาคม	สัปดาห์อวกาศโลก
9 ตุลาคม	วันไปรษณีย์โลก
10 ตุลาคม	วันสุขภาพจิตโลก
วันพุธที่ 2 ของ
เดือนตุลาคม	วันสากลเพื่อการลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ
16 ตุลาคม	วันอาหารโลก
17 ตุลาคม	วันสากลเพื่อการขจัดความยากจน
24 ตุลาคม	วันสหประชาชาติ
24 ตุลาคม	วันการพัฒนาข้อมูลข่าวสารโลก
24 – 30 ตุลาคม	สัปดาห์การลดกำลังอาวุธ
16 พฤศจิกายน	วันสากลเพื่อสันติธรรม
20 พฤศจิกายน	วันการอุตสาหกรรมแห่งแอฟริกา
20 พฤศจิกายน	วันเด็กสากล
21 พฤศจิกายน	วันโทรทัศน์โลก
25 พฤศจิกายน	วันสากลเพื่อการจัดการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิง
29 พฤศจิกายน	วันสากลแห่งการเป็นปีกแผ่นของชาวปาเลสไตน์
1 ธันวาคม	วันเอดส์โลก
2 ธันวาคม	วันสากลเพื่อการปลดปล่อยทาส
3 ธันวาคม	วันสากลว่าด้วยคนพิการ

5 ธันวาคม	วันอาสาสมัครสากลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
7 ธันวาคม	วันการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
10 ธันวาคม	วันสิทธิมนุษยชน
18 ธันวาคม	วันผู้อพยพสากล

การระลึกถึงวันสำคัญอื่นๆ

วันสากลอื่นๆ ที่ระลึกถึงในสายงานของสหประชาชาติร่วมด้วย ได้แก่

23 มีนาคม	วันอนุสัญญาวิทยาโลก
7 เมษายน	วันอนามัยโลก

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเดือนใจ จวบสมัย เกิดเมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2504 ที่ จังหวัดสมุทรสงคราม สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2530 จากนั้นได้เข้าศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตรพัฒนการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ (ภาคนอกเวลาราชการ) คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544